

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนเพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดนครปฐมและสมุทรสงคราม

Affecting Factors on Investment Pattern Decision for Financial Liquidity Problem Solving in Hotel and Lodging: Nakhon Pathom and Samut Songkram

ดร. กฤษณา สังข์ขันธ์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนที่ส่งผลให้เกิดการจัดการแก้ปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดนครปฐมและสมุทรสงคราม 2) สร้างรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจที่พัก และ 3) กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาขาดสภาพคล่อง เป็นการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดได้มาจากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งและแบบสอบถามจากประชากรผู้ประกอบการจำนวน 189 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติพรรณนาและสถิติอนุมานด้วยเทคนิคการถดถอยแบบโลจิสติกส์ทวิ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการ ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการตลาดในพื้นที่ โดยทั้ง 2 ปัจจัยนี้สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนได้ร้อยละ 94.20 และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินของผู้ประกอบการที่พักใน 2 จังหวัดนี้ คือ ต้องลงทุนด้วยการพึ่งพาตนเอง ทำธุรกิจอย่างรอบคอบตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพึ่งพิงธนาคารหรือสถาบันการเงินเท่าที่จำเป็น

คำสำคัญ: การตัดสินใจ สภาพคล่อง ธุรกิจที่พัก

Abstract

The purpose of this study was threefold : First, to study affecting factors on decision making for selecting the investment patterns of entrepreneurs of hotel and lodging entrepreneurs in the area of Nakhon Pathom and Samut Songkram; Second to create a fit pattern for solving financial liquidity problem; and Third, to determine the way for solving financial liquidity. This study used both methods : qualitative and quantitative technique. Two sources of data came from in-depth interviewing one group of entrepreneurs and from questionnaires: 189 population entrepreneurs. Statistic were used in this study as descriptive and Binary logistic regression analysis. Research results were as follows: The affecting factors on decision making for selecting the investment patterns of entrepreneurs were as: Infrastructure and Market. Both factors could be explained the variance of decision making of entrepreneurs at 94.20 percent. The channel to solve business financial liquidity problems was using the way of His Majesty the King Philosophy suggestion: Sufficient Economy and depending on Bank as much as necessary.

Key Words: Decision Financial Liquidity Lodging Business

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ประเทศใดๆ จะส่งผลกระทบต่อประเทศนั้นและประเทศอื่นๆ อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว การเกิดภาวะการณ์ชะลอตัวและถดถอยทางเศรษฐกิจในประเทศกลุ่มสหภาพยุโรปจึงส่งผลกระทบต่อเป็นวงกว้างต่อหลายประเทศ หลายอุตสาหกรรม และต่อผู้คนจำนวนมาก สำหรับประเทศไทยเมื่อเกิดภาวะการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ จึงมักใช้การลงทุนและการกระตุ้นการใช้จ่ายในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาโดยตลอด โดยที่ประเทศไทยมีมูลค่าเพิ่มจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประมาณร้อยละ 7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในปี พ.ศ. 2555 ซึ่งมีจำนวน 11.36 พันล้านบาท เมื่อรวมผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอื่นแล้ว กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวคิดเป็น 14.92% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ก่อให้เกิดการจ้างงานทั่วประเทศกว่า 5 ล้านคนของการจ้างงานทั้งหมด (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2556) จึงเป็นที่ยอมรับกันว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เจริญเติบโตจนกลายมาเป็นสินค้าหลัก (McIntosh and Goeldner, 2003) สอดคล้องกับความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยในทศวรรษที่ผ่านมา รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอยู่ในลำดับ 1 หรือ 2 ตลอดเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากการส่งสินค้าออก ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากที่พักและอาหาร ปัญหาการชะลอตัวและถดถอยทางเศรษฐกิจครั้งนี้ก็เช่นกัน ประเทศไทยได้นำมาตรการที่เกี่ยวกับการลงทุนและสนับสนุนให้เกิดการกระตุ้นการท่องเที่ยวมาใช้แก้ปัญหา ซึ่งผลกระทบต่อประเทศไทยแยกได้เป็น 1) คาดว่าวิกฤติการเงินที่เริ่มในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี 2548 ส่งผลลุกลามไปทั่วโลกเสียหายไม่น้อยกว่า 1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2556) ในส่วนของประเทศไทยจึงแก้ปัญหาโดยใช้ภาคบริการโดยเฉพาะการท่องเที่ยวเป็นตัวขับเคลื่อน ซึ่งปัจจัยที่สำคัญการเดินทางท่องเที่ยวคือรายได้ โดยรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในปี 2555 เพิ่มขึ้นเป็น 983.93 ล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 10 ของมูลค่าการส่งออกของประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556)

อย่างไรก็ตามเหตุการณ์ที่บั่นทอนเศรษฐกิจประกอบด้วย ความไม่สงบในภาคใต้ ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น และความไม่สงบทางการเมืองตั้งแต่ปี 2549 ถึงปี 2556

คาดว่านักท่องเที่ยวต่างชาติยกเลิกการเดินทางเข้าประเทศไทยและลดระยะเวลาการพักและเดินทางไปยังประเทศอื่น เสียหายต่อธุรกิจที่พักและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกว่า 100,000 ล้านบาท (กรุงเทพธุรกิจ Biz Week, 12 เมษายน 2556) ธุรกิจที่ต้องลงทุนเกี่ยวเนื่องโดยตรงคือธุรกิจที่พัก ในปี 2555 การร่วมลงทุนของชาวต่างประเทศนั้นยังไม่มากนัก นักลงทุนจากต่างประเทศร้อยละ 73.4 ถือหุ้นน้อยกว่าร้อยละ 50 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556) 2) เมื่อภาวะเศรษฐกิจได้รับผลกระทบแง่ลบ แต่ประเทศก็ยังคงพึ่งพาภาคบริการในการหารายได้ ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักยังคงต้องประสบปัญหาการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน การขาดกระแสเงินสดในการชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม รวมถึงบางรายที่ธุรกิจพอที่จะขายได้ก็ขาดเงินทุนในการขยายตัว อันเนื่องจากการเข้มงวดการให้สินเชื่อของธนาคารและสถาบันการเงิน และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ลูกค้าธนาคารทั่วไปต้องจ่ายจริงก็สูงกว่าร้อยละ 5.00 จากดอกเบี้ยนโยบาย ซึ่งปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 2.00 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2557) ดังนั้นการที่ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักต้องประกอบสถานการณ์ให้อยู่รอด จึงต้องใช้แนวคิดทางนวัตกรรมทางการเงินด้วยการแปลงหนี้เดิมให้เป็นทุนหรือหาผู้ร่วมทุนใหม่ ทั้งนี้เพื่อปรับโครงสร้างทางการเงินให้มีต้นทุนที่ต่ำลง และมีปริมาณเงินทุนเพียงพอในการทำธุรกิจต่อไป และถือเป็นการแก้ปัญหาในเชิงรุกอย่างเป็นระบบ (Davidson, 2013) นอกจากนี้ผู้ประกอบการเองก็จะได้รับการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์อันจะนำไปสู่พัฒนาการและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคตที่ดียิ่งขึ้น (Buckley and Chapman, 2013)

สำหรับธุรกิจที่พักในพื้นที่ทำการวิจัย คือ จังหวัดสมุทรสงคราม มีจำนวน 161 แห่ง และธุรกิจที่พักในจังหวัดนครปฐม มีจำนวน 28 แห่ง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2556) ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวและที่พักที่นำสนใจหลายแห่งและอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครเพียงชั่วโมงเศษด้วยการเดินทางด้วยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 พบว่าในด้านการจัดการทางการเงินยังทำในแบบธุรกิจครอบครัว โดยไม่เป็นระบบมืออาชีพ ทำให้กิจการมีการเติบโตของรายรับโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3 จากการสำรวจพื้นที่ในบริเวณที่ทำการวิจัยหลายครั้ง พบว่าผู้ประกอบการที่พักจำนวนมาก โดยเฉพาะที่ดำเนินงานด้วยเงินทุนน้อยกว่า 10 ล้านบาทไม่สามารถขยายกิจการได้ ต้องการจะหา

แหล่งเงินทุน เพื่อสนับสนุนการทำธุรกิจแต่ธนาคารและสถาบันการเงินยังชะลอการปล่อยเงินกู้ รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ก็อยู่ในเกณฑ์สูงทำให้ผู้ประกอบการอยู่ในภาวะการขาดสภาพคล่อง ซึ่งการลงทุนในธุรกิจผู้ประกอบการจะต้องตระหนักถึงหลายปัจจัย เช่น ขนาดของตลาด ต้นทุนค่าใช้จ่าย อุปสรรค และการจูงใจจากรัฐบาลอันได้แก่ การได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษี การจัดความพร้อมด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน รวมถึงเสถียรภาพด้านการเงิน และการโยกย้ายถิ่นของประชากร สำหรับการลงทุนนั้นทำได้ในหลายรูปแบบ เช่น การลงทุนเองในประเทศ การส่งออก การร่วมทุน การให้ใบอนุญาต การมีสัญญาให้ผลิต การเป็นพันธมิตร รวมถึงการลงทุนเองทั้งหมดโดยต่างชาติ (ชนงกรณ์ กฤษกุลบุตร, 2549)

กรณีประเทศไทยเลือกใช้นโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนโดยตรง รวมถึงการให้ความสะดวกและความพร้อมของนักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนหรือร่วมลงทุนกับชาวไทยเพื่อเป็นการขยายฐานการทำธุรกิจและสนับสนุนการขยายตัวในระยะยาว เพราะมีความพร้อมและได้เปรียบด้านสภาพภูมิศาสตร์ วัตถุดิบทรัพยากรธรรมชาติ แรงงาน และด้านการตลาด (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2556) ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในภาพรวมคือ สภาพเศรษฐกิจ พิจารณาจากความต้องการของตลาด คู่แข่ง สภาพแวดล้อมของนโยบายรัฐบาล อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน กฎหมาย รวมถึงสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน ฉะนั้นกล่าวได้ว่า การลงทุนในภาคบริการโดยเฉพาะในพื้นที่นครปฐมและสมุทรสงคราม ซึ่งมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่น่าสนใจจำนวนมาก ถ้าผู้ประกอบการปรับตัวเข้าได้กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในธุรกิจ บริหารจัดการธุรกิจให้ขาดสภาพคล่องทางการเงิน และมีแนวทางการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมก็น่าจะทำให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างเติบโตก้าวหน้า (บุญทวารณ วังวอน, 2556) อันจะเป็นแนวทางที่ใช้แก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจที่ท้าทายผู้ประกอบการยุคใหม่สำหรับท้องถิ่นในระดับจังหวัดและจะส่งผลดีต่อภาพรวมของเศรษฐกิจไทยในภาพกว้างต่อไป จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนว่าจะลงทุนเองทั้งหมดหรือจะร่วมทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่פק
2. สร้างรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจที่פק
3. กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาการขาดสภาพคล่องของผู้ประกอบการธุรกิจที่פק

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยกำหนดให้เป็นการทำวิจัยที่มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจร่วมทุนของผู้ประกอบการโฮมสเตย์ รีสอร์ท และโรงแรม ในด้านความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน ความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์ และความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ โดยแบ่งเนื้อหาและวิธีการวิจัยเป็น 2 แนวทาง คือศึกษาเรื่องราวที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่างๆ และทบทวนวรรณกรรมที่จัดว่ามีความเกี่ยวข้องทั้งหมด จากนั้นจะใช้วิธีการวิจัยวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเจาะจงจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารที่มีส่วนกำหนดนโยบายกิจการ และจะใช้การวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ด้วยวิธีการถดถอยโลจิสติกส์ทวี

ขอบเขตด้านเวลา มีระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่ตุลาคม ปี 2555 – กันยายน ปี 2556

ขอบเขตด้านประชากร ผู้วิจัยกำหนดให้ประชากรคือ ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ รีสอร์ท และโรงแรมในนครปฐมทั้งหมดจำนวน 28 แห่ง และสมุทรสงครามทั้งหมด 161 แห่ง โดยที่ผู้ให้ข้อมูลหลักคือเจ้าของกิจการหรือผู้บริหารกิจการที่สามารถกำหนดนโยบายและตัดสินใจในธุรกิจได้

ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ทำการวิจัยนี้คือ จังหวัดนครปฐมและจังหวัดสมุทรสงคราม

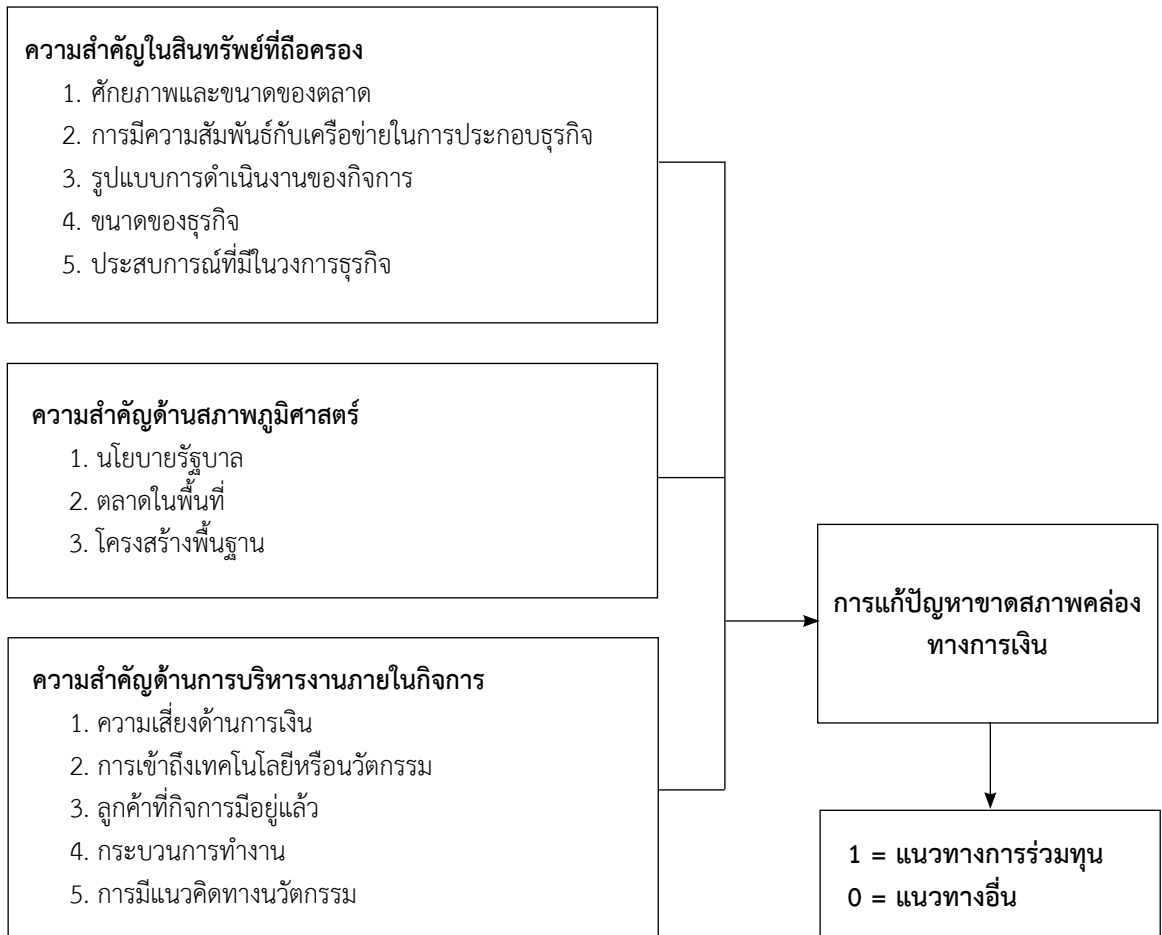
กรอบทฤษฎีและแนวคิด

จากการศึกษาและทบทวนองค์ความรู้เชิงทฤษฎีและแนวคิดที่มีความเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการร่วมทุนและทฤษฎี Eclectic Paradigm Theory ที่ให้ความสำคัญกับสินทรัพย์ที่ถือครอง ความสำคัญด้านภูมิศาสตร์ ความ

สำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ และลักษณะของกิจการ อาทิ มาตรการจูงใจเพื่อให้เข้าไปลงทุนจากหน่วยงานภาครัฐ (Dunning, 2013) ซึ่งส่วนใหญ่แล้วการจูงใจในการลงทุนมักได้แก่ การได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษีอากร การได้รับการจัดให้มีพร้อมด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน (Treviño and Mixon, 2010) อีกทั้งลักษณะทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการบริหารงาน ความเหมือนหรือความคล้ายคลึงกันในด้านระบบเศรษฐกิจระหว่างกัน ความสัมพันธ์ด้านแรงงาน และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการลงทุน (Davidson, 2013) ทั้งนี้การตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนโดยตรงนับเป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญในอันที่จะสร้างความได้เปรียบเพื่อการแข่งขัน และจะส่งผลไปยังรายได้จากการขาย รายได้

จากการให้บริการ และกำไรหรือความมั่งคั่งของผู้ลงทุน ฉะนั้นแล้วนักลงทุนจะลงทุนเองทั้งหมดหรือจะร่วมลงทุน ก็จะต้องพิจารณาถึงการที่จะได้ประโยชน์คุ้มค่าต่อการเป็นพันธมิตรทางธุรกิจกันด้วย (Root, 2006)

นอกจากนี้ยังใช้ทฤษฎีวิวัฒธรรมและบุคลิกภาพที่เน้นถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมและการปรับตัวของปัจเจกบุคคลที่ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับรูปลักษณะทางวัฒนธรรม (Cultural Configuration) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ถือว่าส่วนประกอบต่างๆ ของวัฒนธรรมมีลักษณะพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันและรวมเป็นหนึ่งเดียว และเชื่อว่าปัจเจกบุคคลและกระบวนการทางจิตวิทยาของปัจเจกบุคคลมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมด้วย (Brouther, and Nakos. (2004)) ทำให้ผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดสำหรับการศึกษา ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีแนวทางปฏิบัติคือ

1. การวิจัยจากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน

2. จากนั้นจึงดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการลงพื้นที่และสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเจาะจงกลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบการในนครปฐม 5 ราย และผู้ประกอบการในสมุทรสงคราม 7 ราย ตามสัดส่วนการประกอบการจากทุกอำเภอในทั้ง 2 จังหวัด โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่กำหนดโครงสร้างคำถามไว้แล้วจำนวน 5 ข้อคำถาม ซึ่งผ่านการตรวจสอบมาแล้วจากผู้เชี่ยวชาญ

3. ภายหลังจากการวิจัยเชิงคุณภาพแล้วจึงทำการวิจัยเชิงปริมาณต่อ โดยใช้เครื่องมือคือแบบสอบถาม ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญว่าน่าเชื่อถือและมีความสอดคล้อง เพื่อใช้กับประชากรผู้ประกอบการโฮมสเตย์ รีสอร์ท และโรงแรมทั้งหมด 189 แห่ง ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการถามถึงระดับความสำคัญในปัจจุบันที่มีผลต่อการตัดสินใจที่จะลงทุนเองหรือจะร่วมทุนจำนวน 59 ข้อ โดยใช้มาตราวัด 5 ระดับความสำคัญ คือ 5 หมายถึง การเห็นด้วยว่ามีความสำคัญมากที่สุด และ 1 หมายถึงมีความสำคัญน้อยที่สุด โดยมีสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha หมวดยความสำคัญของสินทรัพย์ที่ถือครองเท่ากับ .86 หมวดยความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์เท่ากับ .76 และหมวดยความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการเท่ากับ .84 ในส่วนที่ 2 เป็นการถามข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร หรือเจ้าของกิจการที่พัก และส่วนที่ 3 เป็นการขอรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4. เมื่อได้รับข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมการคำนวณค่าสถิติสำเร็จรูปด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้เครื่องมือคือการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ทวิ เพื่อเป็นการยืนยันผลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ อันจะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน

5. จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์และประมวลผลต่อไปอีกขั้นหนึ่งเพื่อสร้างรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมและมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งจะช่วยให้สามารถอธิบายอำนาจการทำนายจากปัจจัยที่หามาได้ก่อนหน้า

6. การกำหนดเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการขาดสภาพคล่องของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักใน 2 จังหวัดนี้จากผลการวิจัยที่ได้รับจากการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ด้านวิชาการ ก่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเงิน การลงทุนในด้านการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการที่พัก แก้ปัญหาขาดสภาพคล่องของผู้ประกอบการ และได้บูรณาการร่วมไปกับความรู้ด้านการทำธุรกิจในภาคบริการ ตามทฤษฎี Eclectic Paradigm Theory (Dunning, 2013) ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยว นั่นคือ ธุรกิจที่พัก

ด้านนโยบาย เป็นการทำให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ด้านยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน โดยที่มุ่งปรับโครงสร้างเงินทุนในการประกอบการภาคบริการในธุรกิจที่พัก เพื่อให้ดำรงกิจการอยู่ได้หรือการขยายกิจการออกไป ทั้งนี้เนื่องจากการที่ธนาคารและสถาบันการเงินใช้นโยบายระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อและกำหนดอัตราดอกเบี้ยซึ่งเป็นต้นทุนทางการเงินในเกณฑ์สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายประมาณร้อยละ 5.00

ด้านปฏิบัติการ สามารถช่วยผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดนครปฐมและจังหวัดสมุทรสงคราม เกิดการตื่นตัวในการจัดการการเงินอย่างเป็นระบบด้วยความรู้ในการบริหารธุรกิจสมัยใหม่ อันอาจจะทำให้มีการปรับแนวทางของกิจการให้เหมาะสม

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเอกสารจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนพบว่าประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้านที่มีระดับความสำคัญอันส่งผลให้มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุน ได้แก่ **ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง** อันมี 6 องค์ประกอบ คือ การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร **ปัจจัยความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์** อันมี 3 องค์ประกอบ คือ นโยบายรัฐบาลด้าน

การลงทุน โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ และการตลาดในพื้นที่ และปัจจัยความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ อันมี 5 องค์ประกอบ คือ การมีแนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงและประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และกระบวนการทำงาน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎี Eclectic Paradigm Theory (Dunning, 2013)

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการสุ่มเลือกอย่างง่ายจากผู้ประกอบการที่พักใน นครปฐม 5 ราย และสมุทรสงคราม 7 ราย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ พบว่าทั้งหมดคิดว่าทั้ง 2 จังหวัดมี ตำแหน่งที่ตั้งที่ดีและสะดวกในการเดินทาง พร้อมด้วย ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานทั้งสาธารณูปโภคพื้นฐาน และอุดม ด้วยทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยว และได้ประโยชน์ จากนโยบายการบริหารจัดการจากหน่วยงานของรัฐอย่าง จริงจัง จัดได้ว่ามีความพร้อมต่อการทำธุรกิจ อย่างไรก็ตาม การทำธุรกิจที่พักมีปัจจัยที่ต้องพิจารณา คือ ผู้ประกอบการ ต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับดีในวงการค้า มีรูปแบบการ ทำที่พักที่เหมาะสมเป็นเอกลักษณ์ของตน มีประสบการณ์ อย่างเพียงพอ ขนาดของธุรกิจที่พักต้องไม่ใหญ่เสียจน ควบคุมในการบริหารงานไม่ได้ รวมถึงต้องมีศักยภาพใน การแข่งขันด้วย (บุญขวรรณ วิงวอน, 2556)

นอกจากนี้ในการลงทุนที่ได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือจากภาครัฐ ตลอดจนมีความสามารถในการ บริหารงานและลดความเสี่ยงด้านการเงินในกิจการเอง ให้ได้ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญลำดับต้นๆ ในการ ประกอบธุรกิจ และการที่จะทำให้ไม่ยุ่งยากในการบริหาร ทางการเงินและเป็นการทำธุรกิจอย่างมีความสุข รวมทั้ง ได้ความภาคภูมิใจในการเผยแพร่วัฒนธรรมความเป็นอยู่ ของคนในจังหวัดนั้น ควรที่จะใช้เงินทุนของตนเองและ ควรใช้เท่าที่มี ไม่ควรมีการขยายหรือปรับปรุงมากจนเกินตัว แล้วเกิดการขาดสภาพคล่องดังในช่วงที่ผ่านมา อีกทั้งต้อง ให้ความระมัดระวังจากสภาพเศรษฐกิจซึ่งควบคุมไม่ได้ แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาสภาพคล่องคือการพึ่งพา เครือญาติที่ทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกัน ในรายที่มีการใช้วงเงิน กับธนาคารก็ต้องใช้ในธุรกิจเท่าที่จำเป็นเท่านั้น มีหนี้ให้ น้อยกว่าทุนที่มีและต้องรักษาวิสัยของตนเองให้ได้ โดยที่ ไม่มีผู้ประกอบการคนใดเลือกวิธีการร่วมทุนกับนักลงทุน

รายอื่น สรุปได้ว่าผู้ประกอบการทั้งหมดต้องการลงทุน ด้วยตนเองอย่างระมัดระวัง และก่อนนี้ให้น้อยกว่าเงิน ทุนที่มี

ผลการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้เครื่องมือ คือ แบบ สอบถามจำนวน 189 ชุด พบว่ากิจการที่พักส่วนใหญ่ใน จังหวัดนครปฐมและสมุทรสงครามเป็นธุรกิจขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีพนักงานน้อยกว่า 50 คน จึงส่งผล ให้ประมาณร้อยละ 75 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าเดือนละ 1 แสนบาท และมีจำนวนสถานประกอบการที่พักราวร้อยละ 73 ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคงและประสบการณ์ในการทำธุรกิจนั้น โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์มายาวนานกว่า 3 ปี ผล ประกอบการในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2553 ถึงปี 2555 พบว่าเกินกว่าร้อยละ 70 ที่มีผลกำไรต่ำกว่าปีละ 3 ล้านบาท สำหรับปี 2556 ผู้ประกอบการที่พักส่วนใหญ่ราว ร้อยละ 65 เห็นว่ามีอัตราการขยายตัวของประกอบการ เพิ่มขึ้นบ้าง ธุรกิจที่พักในบริเวณจังหวัดนครปฐมและ สมุทรสงครามเกือบทั้งหมดมีการใช้ทรัพยากรในพื้นที่ เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ และก็มีการใช้พนักงานในพื้นที่ เป็นส่วนมากร่วมกับแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านบาง ส่วนด้วย มีเพียง 12 รายที่ต้องการผู้ร่วมทุน คิดเป็นเพียง ร้อยละ 4.76 ของผู้ประกอบการทั้งหมด สำหรับส่วนที่ ต้องการร่วมทุนนั้น ต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจไทยด้วยกัน กรณีที่จะร่วมทุนนี้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักส่วนใหญ่ ต้องการคงสภาพการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอำนาจในการ จัดการเหมือนเดิม จึงต้องการให้สัดส่วนการถือหุ้นเดิมต่อ ผู้มาร่วมทุนใหม่เป็น 90 : 10 สรุปได้ว่าผู้ประกอบการ จำนวน 177 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 93.65 ต้องการ ลงทุนด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักในเขตนครปฐม และสมุทรสงคราม ใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน โดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ทวิ แบบ Enter พบว่ามี เพียง 2 ตัวแปรเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์โอกาสการร่วม ทุนได้ (ดังรายละเอียดในตาราง 1)

ตาราง 1 ปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp (B)	95.0% C.I.for EXP(B)	
							Lower	Upper
ความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน								
การมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการ								
ประกอบกิจการ (RELATION)	-0.946	0.946	0.010	1	0.919	0.909	.142	5.799
รูปแบบการดำเนินงานกิจการ(PATTERN)	1.861	1.132	2.701	1	0.100	6.428	.699	59.120
ประสบการณ์ในวงการธุรกิจ(EXPERIENCE)	0.899	1.525	0.348	1	0.555	2.458	.124	48.785
ขนาดของธุรกิจ (SIZE)	-0.268	1.310	0.042	1	0.838	0.765	.059	9.979
ปัจจัยด้านศักยภาพในตลาด (POTENTIAL)	-0.066	0.599	0.012	1	0.912	0.936	.289	3.028
ปัจจัยด้านศักยภาพของบุคลากร (PERSONAL)	-0.452	1.119	0.163	1	0.686	0.636	.071	5.707
ความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์								
นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับกฎหมายการลงทุน								
(GOVERNMENT)	0.126	0.720	0.030	1	0.861	1.134	.276	4.652
โครงสร้างพื้นฐาน (INFRASTRUCTURE)	-2.343	1.114	4.423*	1	0.035	0.096	1.789	230.023
การตลาดในพื้นที่ (MARKET)	3.010	1.239	5.903*	1	0.015	20.287	.011	.853
ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ								
การมีแนวคิดทางนวัตกรรม (INNOVATION)								
	2.132	1.344	2.516	1	0.113	8.429	.227	19.954
ความเสี่ยงทางการเงิน (FINANCE)								
	0.755	1.142	0.438	1	0.508	2.128	.227	1.915
การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้								
นวัตกรรม (TECHNOLOGY)	-0.416	0.544	0.585	1	0.445	0.660	.021	20.583
การให้ความสำคัญกับลูกค้า (CUSTOMER)								
	-0.418	1.756	0.057	1	0.812	0.658	.075	2.937
กระบวนการทำงาน (PROCESS)								
	-0.755	0.935	0.652	1	0.419	0.470	.605	117.412
ค่าคงที่ (constant)	-18.506	10.706	2.988	1	0.084	0.000		

* p<.05

จากตาราง 1 พบว่า 2 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทั้งหมด และปัจจัยด้านการตลาดในพื้นที่พยากรณ์โอกาสโอกาสการร่วมทุนของผู้ประกอบการ ประกอบด้วยตัวแปรด้านโครงสร้างพื้นฐานและตลาดในพื้นที่ นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายได้เพิ่มเติมอีกว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานพยากรณ์โอกาสร่วมทุนได้ 0.096 เท่าของการลงทุนเองทั้งหมด และปัจจัยด้านการตลาดในพื้นที่พยากรณ์โอกาสร่วมทุนได้ 20.287 เท่าของการลงทุนเองทั้งหมด สามารถอธิบายโอกาสที่จะร่วมทุนด้วยวิธี Cox & Snell R Square และ Nagelkerke R Square ได้ 54.8% และ 73.4% ตามลำดับ (ดังรายละเอียดในตาราง 2)

ตาราง 2 โอกาสที่ผู้ประกอบการจะร่วมทุนในการทำธุรกิจ

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	127.656	.548	.734

ซึ่งมีผลให้ผู้วิจัยสร้างรูปแบบความน่าจะเป็นในการร่วมทุนเป็นดังสมการต่อไปนี้

$$\hat{P}(Y = 1) = \frac{1}{1 + e^{-w}}$$

$$\text{โดยที่ } \hat{w} = -18.506 - 2.343 \text{ INFRASTRUCTURE} + 3.010 \text{ MARKET}$$

จากตาราง 2 ค่า -2 Log likelihood สำหรับโมเดลที่มีตัวแปรอิสระมีค่าเท่ากับ 127.656 ค่า Cox & Snell R Square บอกถึงการที่ตัวแปรอิสระในโมเดลสามารถอธิบายโอกาสการร่วมทุนได้ร้อยละ 54.8 ส่วนค่า Nagelkerke R Square บอกถึงการที่ตัวแปรอิสระในโมเดลสามารถอธิบายโอกาสการร่วมทุนได้ร้อยละ 73.4 โดยทั้ง 2 ปัจจัยคือโครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนได้ร้อยละ 94.20 (ดังรายละเอียดในตาราง 3)

ลงทุนด้วยตนเองทั้งหมด 177 แห่ง และกิจการที่ต้องการร่วมทุน 11 แห่ง และเมื่อพยากรณ์จะพบว่าสามารถพยากรณ์กิจการที่จะลงทุนเองได้อย่างถูกต้องทั้งหมด ขณะที่สามารถพยากรณ์กิจการที่จะร่วมทุนได้อย่างถูกต้องร้อยละ 8.30 ภาพรวมของการพยากรณ์ได้ถูกต้องเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 94.20

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลต่อการ

ตาราง 3 อำนาจการทำนายของปัจจัยทั้ง 2 ต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน

Step 0	รูปแบบการลงทุน	การลงทุนเองทั้งหมด	การพยากรณ์		% ของการพยากรณ์
			รูปแบบการลงทุน		
			ทั้งหมด	ร่วมทุน	
		การลงทุนเองทั้งหมด	177	0	100.00
		ร่วมทุน	11	1	8.30
Overall Percentage					94.20

a Constant is included in the model.

b The cut value is .500

ผลที่ได้รับจากตาราง 3 ซึ่งเป็นการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของสมการที่นำมาใช้พยากรณ์โอกาสที่ผู้ประกอบการที่פקว่าจะลงทุนรูปแบบใด พบว่าจากผู้ประกอบการ 189 รายที่ไปเก็บข้อมูลมานั้น มีกิจการที่จะ

ตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนพบว่ามีปัจจัย 3 ด้านที่มีระดับความสำคัญอันส่งผลให้มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุน ได้แก่ ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง ปัจจัยความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ และปัจจัยความ

สำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ เป็นไปตามทฤษฎี Eclectic Paradigm Theory ของ Dunning (2013) และสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่พักในจังหวัด นครปฐมและสมุทรสงครามจำนวน 12 รายที่ลงทุน โดยคำนึงถึงการมีสายสัมพันธ์ที่ดีในวงการค้าจนเกิดความ สะดวกราบรื่น ทำธุรกิจในรูปแบบที่เหมาะสมเป็นเอกลักษณ์ ใช้ประสบการณ์ที่มีในการบริหารงานตามขนาดธุรกิจที่ เหมาะสมของตน มีศักยภาพในการแข่งขัน และได้รับสิทธิ ประโยชน์ตลอดจนการให้การสนับสนุนช่วยเหลือจากภาครัฐ จนมีความสามารถในการบริหารงาน บริหารทรัพยากรและ แรงงานในพื้นที่ และลดความเสี่ยงด้านการเงินในกิจการ เองให้ได้ ทั้งนี้แม้จะมีปัจจัยที่กล่าวถึงข้างต้นอยู่แล้ว ก็ต้องเน้นการลงทุนด้วยตนเองอย่างระมัดระวังรอบคอบ ก่อหนี้เท่าที่จำเป็น และไม่ขยายงานจนเกินตัว ซึ่งถือว่าเป็น การสร้างรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมกับบริบทของ พื้นที่ 2 จังหวัดนี้ กล่าวได้ว่าเป็นการทำธุรกิจด้วย แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตามปรัชญาทฤษฎีใหม่ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันจะเป็นแนวทางการ แก้ไขปัญหาขาดสภาพคล่องได้เป็นอย่างดี สำหรับในการ วิจัยเชิงปริมาณพบว่าประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้านที่มีระดับ ความสำคัญอันส่งผลให้มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการ ลงทุน ได้แก่ ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครองอัน มีองค์ประกอบคือ การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายใน การประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพ และขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร ซึ่งการมี เครือข่ายความสัมพันธ์นั้นจะต้องมีความรู้เรื่องราวเกี่ยวกับ บริการและปรับตัวเข้ากันได้ในพื้นที่เนื่องจากการมีต้นทุน ทางสังคมร่วมกัน จำเป็นต้องมีความเข้าใจกันโดยรอบไม่ใช่ เข้าใจกันเพียงบางด้าน ส่วนการมีรูปแบบการดำเนินงาน ที่เข้ากันได้ เข้าใจกันและเกิดการช่วยเหลือกันนั้นต้อง พิจารณาทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและที่เป็นปัจจัยภายนอก ตลอดจนการมีประสบการณ์ยาวนานอันจะเป็นประโยชน์ ในการมีคลังข้อมูล เพื่อการตัดสินใจและจะส่งผลให้กิจการ มีขนาดที่ใหญ่ขึ้น อีกทั้งการที่มีขนาดของธุรกิจที่พอเหมาะ ที่จะมาร่วมมือกันของแต่ละฝ่ายก็จะเป็นประโยชน์อย่าง มากต่อกัน ขนาดธุรกิจที่เหมาะสมระหว่างกันนั้น แม้เป็น ธุรกิจขนาดเล็กแต่มีการประยุกต์และปรับปรุงการทำงานก็ สามารถแข่งขันและอยู่รอดได้ ส่วนด้านการที่กิจการอยู่ใน

ตลาดที่มีศักยภาพก็จะทำให้มีแนวโน้มการขยายตัวได้ต่ ไปในอนาคตนั้น และที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ มีบุคลากร ของกิจการที่มีความรู้ความสามารถในงานบริการและงาน บริหารด้วยนั้น ย่อมส่งผลต่อการที่จะประสบความสำเร็จ

จากผลการวิจัยปัจจัยความสำคัญด้านสภาพ ภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนอันมี องค์ประกอบคือ นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และ ตลาดในพื้นที่ การที่รัฐบาลใช้นโยบายการบริหารประเทศ ที่เหมาะสม มีเสถียรภาพทางการเมืองและเสถียรภาพทาง เศรษฐกิจจนมีความเสี่ยงต่ำก็จะเป็นการสนับสนุนส่งเสริม ให้การลงทุนมีการขยายตัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnson (2002) ที่กล่าวว่าในด้านโครงสร้างพื้นฐานนั้น สาธารณูปโภคในพื้นที่การลงทุนที่สะดวกครบครัน ตลอดจน ระบบการสื่อสารที่สะดวกและทันสมัยก็มีผลต่อความ น่าสนใจในการร่วมทุน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Ghatak and Halicioğlu (2006) ที่พบว่าประเด็นในการจัดการ ระบบขนส่งที่ไม่ดีก็ที่จะทำให้ไม่น่าสนใจที่จะลงทุน ในด้าน ตลาดในพื้นที่นั้น การอำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการ มีแผนการกำหนดนโยบายและเลือกใช้กลยุทธ์ให้ เหมาะสมกับช่วงเวลา สถานการณ์และต่อทำเลที่จะเข้าไป ทำการลงทุนได้มากเท่าใด ก็จะมีส่วนช่วยให้เกิดการร่วมทุน ได้สะดวกมากขึ้นเป็นเงาตามตัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaundy (2002) ที่พบว่าการที่ผู้ประกอบการมีนโยบาย การบริหารงานโดยใช้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันในพื้นที่ที่จะ ลงทุนได้อย่างน่าเชื่อถือ ในช่วงเวลาที่เหมาะสม ก็จะเป็น การเอื้อให้เกิดการร่วมทุนระหว่างกัน

ส่วนปัจจัยความสำคัญในการบริหารงานภายใน กิจการที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนอันมีองค์ ประกอบ คือ แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการทำงานนั้น จากผล การวิจัยการที่สภาพทางธุรกิจที่พักมีการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นการพัฒนาให้เกิดบริการใหม่ๆ โดย เน้นไปที่ความต้องการของลูกค้าเป็นหลักที่เรียกว่าการใช้ แนวคิดทางนวัตกรรม จะนำมาซึ่งความสำเร็จให้กับกิจการได้ สำหรับการจัดการทางการเงินให้มีการดูแลความเสี่ยงให้ อยู่ในวิสัยที่สามารถควบคุมได้จะเป็นประโยชน์มากในยุค การแข่งขันไร้พรมแดน ประกอบกับการที่กิจการที่พำนักได้มี ความสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้กับกิจการ

ตนได้อย่างเหมาะสม ก็จะเป็นประโยชน์หรือข้อได้เปรียบ และการที่ที่พักรับผิดมีกระบวนการทำงานที่คล่องตัวจนเกิดการให้บริการอย่างดีตรงตามความต้องการของลูกค้าที่มาพัก ก็จะเป็นการส่งผลในแง่บวกกับกิจการแห่งนั้นและจากการประมวลผลข้อมูลทั้งหมด 189 ผู้ประกอบการทำให้ได้รูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและตลาดในพื้นที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายได้เพิ่มเติมอีกว่า ผู้ประกอบการจึงควรใส่ใจกับปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานเพราะปัจจัยนี้สามารถพยากรณ์โอกาสร่วมทุนได้ 0.096 เท่าของการลงทุนเองทั้งหมด และปัจจัยด้านการตลาดในพื้นที่สามารถพยากรณ์โอกาสร่วมทุนได้ถึง 20.287 เท่าของการลงทุนเองทั้งหมด

กล่าวได้ว่ากิจการที่พักรับผิดในจังหวัดนครปฐมและสมุทรสงครามต้องการการลงทุนเอง คิดว่าการลงทุนเองเป็นหนทางที่เหมาะสมกับบริบทในพื้นที่ ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาขาดสภาพคล่องได้ว่าผู้บริหารกิจการที่พักรับผิดต้องให้ความสำคัญและปรับตัวให้เข้าได้กับปัจจัยทั้งภายนอกกิจการ คือการให้ความสำคัญกับการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวและวิถีวัฒนธรรมการดำรงชีวิต ซึ่งถือเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพที่ตั้ง อันสอดคล้องกับทฤษฎีวิวัฒนาการและบุคลิกภาพของ Brouther, and Nakos. (2004) ที่เน้นถึงอิทธิพลของวัฒนธรรม พื้นเพและการปรับตัวของบุคคลให้เหมาะสมในการดำรงชีพและการทำธุรกิจ กับปัจจัยจากภายใน

กิจการเอง คือ การให้ความสำคัญในสินทรัพย์ที่กิจการมีใช้อยู่ และมีการบริหารงานภายในที่รอบคอบเหมาะสม ซึ่งเป็นการสนับสนุนกับผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เห็นวาทัง 2 จังหวัด มีตำแหน่งที่ตั้งที่ดีและสะดวกในการเดินทางพร้อมด้วยปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานทั้งสาธารณูปโภคพื้นฐานและอุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยว และได้ประโยชน์จากนโยบายการบริหารจัดการจากหน่วยงานของรัฐอย่างจริงจัง จัดได้ว่ามีความพร้อมต่อการทำธุรกิจและควรมีระบบการจัดการกับลูกค้าอย่างดีจนลูกค้าเกิดความภักดีกับกิจการ จะเป็นสิ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของกิจการอย่างยั่งยืน ในกรณีกิจการที่มีความต้องการสภาพคล่องเพิ่มเติม ก็ใช้เครือข่ายทางสังคมหรือเครือข่ายทางการค้าในเบื้องต้นก่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Root, 2006 โดยพึงพิงธนาคารหรือสถาบันการเงินเท่าที่จำเป็นต้องบริหารจัดการหนี้ของธุรกิจให้มีหนี้ในจำนวนที่น้อยกว่าเงินทุนในการดำเนินงาน ซึ่งจะส่งผลให้แนวทางนี้สามารถกำกับกับการขับเคลื่อนธุรกิจที่พักรับผิดไปในทิศทางที่ต้องการได้เป็นอย่างดีมีการขยายตัวและก้าวหน้าอย่างมั่นคงส่งผลให้การประกอบการมีความยั่งยืน ไม่ขาดสภาพคล่องจนธุรกิจอยู่ไม่ได้จนต้องปิดตัว ทั้งจะเกิดความมั่งคั่งต่อผู้ประกอบการในพื้นที่ 2 จังหวัดเอง และต่อภาพรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่รัฐบาลนำมาใช้เป็นนโยบายในการกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในช่วงที่เศรษฐกิจอยู่ในภาวะชะลอตัวนั่นเอง

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2556). *นโยบายการส่งเสริมการลงทุน*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- การเมืองพ่นพิษอุตสาหกรรมธุรกิจดี. (2556, เมษายน). *กรุงเทพธุรกิจ Biz Week*, 5 (303), หน้า 12.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2556). *สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ ประจำปี 2555*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร. (2549). การบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2557). *คณะกรรมการนโยบายการเงินมีการลดอัตราดอกเบี้ย*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.bot.or.th/thai/economicconditions/pages/index.aspx> (วันที่ค้นข้อมูล 13 เมษายน 2557).
- บุญทวารณ วิงวอน. (2556). *การเป็นผู้ประกอบการยุคโลกาภิวัตน์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2556). *ประมวลข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- Brouther, K. D. and Nakos, G. (2004). SME entry mode choice and performance: A transaction cost perspective. *Journal of International Business Studies*, 9 (3), 229 – 247.
- Buckley, P.J., and Chapman, M. (2013). The dynamics of international competition. *International Business Review*, 20 (1): 129 - 130.
- Chaundy, D. (2002). *Foreign Direct Investment in Atlantic Canada*. Retrieved January 25, 2013, from <http://www.apec-econ.ca/FDIExecsummary.pdf>
- Davidson, W.H. (2013). Beyond re-engineering: The three phases of business transformation. *IBM systems Journal*, 52 (1): 475 - 489.
- Dunning, J.H. (2013). The paradox of knowing. *Journal of International Business Studies*, 26 (6): 414 - 417.
- Ghatak, A. and Halicioglu, F. (2006). Foreign Direct Investment and Economic Growth: Some Evidence from across the World. *Global Business and Economics Review*, 9 (4), 381 – 394.
- Johnson, C. (2002). *Locational Strategies of International Hotel Corporations in Eastern Central Europe*, Thesis Publishers at University of Fribourg, Switzerland.
- McIntosh, W.R., and Goeldner, R.C. (2003). *Tourism : Principles, practice, philosophies*. New York: John Wiley & Sons.
- Root, F.R. (2006). How to ensure a successful entrance to Brazilian market. *The American Journal of Sociology*, 78(6): 1360 - 1380.
- Treviño, L.J., and Mixon, F.G., (2010). Strategic factors affecting foreign direct investment decision by multi - national enterprises in Latin America. *Journal of World Business*, 41(4): 639 - 651.